

această combinație, oxidul magnetic este singurul oxid de fier care poate exista.

Peroxidul de fier calcinat pînă la roșu se dizolvă prea încet în acizi; în timpul acestei calcinării degajează mișcări și eprouă o schimbare moleculară; după D. Regnault, căldura specifică a oxidului de fier calcinat este mai mică decît a oxidului înainte calcinării.

Peroxidul de fier este reductibil prin hidrogenul la o temperatură puțin înălțată și de fier cărat.

După principiul pînă de D. Gay-Lussac și care s'a dezvoltat la articolul Generalități asupra oxidilor, sesqui-oxidul de fier trebuie să aibă mai puțină afinitate pentru acizi decît protoxidul de fier: de aceea se și rezevase că nu s'atere acizi energici și că poate fi ronit din combinațiile sale saline prin hidratul de protoxid de fier.

Se dovedește peroxidul de fier hidratat, ori esențind la aer țernere de fier zmed, să se precăzind printre alcaii o sare de sesqui-oxid de fier. În acest din zrmă cas, hidratul peggine tot-d'azna oare-care cantitate de alcaii. Acest hidrat este galben; are pentru formula $(\text{Fe} \cdot \text{O}^3) \cdot 3\text{HO}$. Se află în natură și hidrat de sesqui-oxid de fier care are pentru compoziție $\text{Fe}^2\text{O}^3, \text{HO}$.

Oxidul de fier s'apă la calcinție devine foarte tare: cel care se află în natură presentă adesea o mare țrime; după care s'a polit se întrezăncează săv pămă de Hematit spre a vrăni așra să arăntă. Colcotarul săzese asemenea a poli oglinzele și mai multe metale.

Peroxidul de fier se dizolvă în flăcșări prăz și sticlă, boraxul, și formă după proporție sa, niște sticle albe colorate săz care presentă o față galbenă săz roșie.

Protoxidul de fier și oxidul magnetic dă în contra flăcșărilor o culoare verde prea înăz. Se părăne dar că spre a decolora sticlă, se transformă protoxidul de fier și oxidul magnetic în sesqui-oxid de fier care coloră mult mai puțin; această oksidație se face prin mijlocul peroxidului de manganeș.

Sesqui-oxidul de fier pare să se compără ca și a-